

3. Τρίτον, η EASO στέρησε από την ενάγουσα κάθε δυνατότητα άμυνας, επειδή εξέδωσε το έγγραφο EASO/ED/2015/358 με αναδρομική ισχύ και παρέβη το άρθρο 41, παράγραφος 2, του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης.
4. Τέταρτον, η EASO προσέβαλε την υπόληψη της ενάγουσας και εκτός των ορίων της EASO, αποστέλλοντας, επί παραδείγματι, στον Ευρωπαϊό Διαμεσολαβητή την αιτιολογημένη απόφαση EASO/HR/2016/525, η οποία περιέχει ένα αβάσιμο, άσχετο και ανεπιβεβαίωτο έγγραφο, το οποίο αφορά την ενάγουσα.
5. Πέμπτον, η EASO διαθέτει, κατά παράβαση των άρθρων 17 και 19 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, εμπιστευτικά έγγραφα που αφορούν την ενάγουσα σε τρίτους οι οποίοι δεν έχουν δικαίωμα προσβάσεως στα έγγραφα αυτά.
6. Έκτον, η EASO παρέβη τους κανόνες περί συνεκτικότητας των φακέλων, καθότι τηρεί δύο διαφορετικούς ατομικούς φακέλους της ενάγουσας και αρνείται, κατά παράβαση του άρθρου 26 του κανονισμού υπηρεσιακής καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης, ακόμη και να αναγνωρίσει ως υπερισχύοντα τα στοιχεία που περιέχονται στον φανερό ατομικό φάκελο.

Προσφυγή-αγωγή της 15ης Ιουλίου 2017 — ΤΚ κατά Κοινοβουλίου

(Υπόθεση T-446/17)

(2017/C 357/19)

Γλώσσα διαδικασίας: η γαλλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: ΤΚ (εκπρόσωπος: L. Levi, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Κοινοβούλιο

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

— να κρίνει την παρούσα προσφυγή-αγωγή παραδεκτή και βάσιμη·

κατά συνέπεια:

- να ακυρώσει την απόφαση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Αυγούστου 2016, με την οποία απορρίφθηκαν τα από 28 Απριλίου 2016 αιτήματα της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- κατά το μέτρο που είναι αναγκαίο, να ακυρώσει την απόφαση του Προέδρου του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 5ης Απριλίου 2017, με την οποία απορρίφθηκε η από 25 Νοεμβρίου 2016 διοικητική ένσταση της προσφεύγουσας-ενάγουσας·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη την οποία υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα και η οποία αποτιμάται κατά δικαιο και εύλογη κρίση σε 25 000 ευρώ·
- να ακυρώσει την απόφαση του Γενικού Γραμματέα του Ευρωπαϊκού Κοινοβουλίου της 26ης Απριλίου 2017, με την οποία απορρίφθηκε η από 16 Ιανουαρίου 2017 διοικητική ένσταση καθόσον με την απόφαση αυτή δεν ήρθη η ηθική βλάβη την οποία υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα και να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να καταβάλει χρηματική ικανοποίηση για την ηθική βλάβη την οποία υπέστη η προσφεύγουσα-ενάγουσα και η οποία αποτιμάται κατά δικαιο και εύλογη κρίση σε 25 000 ευρώ·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στο σύνολο των δικαστικών εξόδων.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει δύο λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος, ο οποίος αφορά τις αποφάσεις της 26ης Αυγούστου 2016 και της 5ης Απριλίου 2017, αποτελείται από τρία σκέλη:
 - ως προς το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί απορρίψεως του πρώτου αιτήματος που είχε υποβληθεί στις 28 Απριλίου 2016, ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη των Θεμελιωδών Δικαιωμάτων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: Χάρτης), από παράβαση του άρθρου 296 ΣΛΕΕ, από παράβαση του άρθρου 25, παράγραφος 2, του Κανονισμού Υπηρεσιακής Καταστάσεως των υπαλλήλων της Ευρωπαϊκής Ένωσης (στο εξής: ΚΥΚ) και από παράβαση του καθήκοντος μέριμνας·
 - ως προς το αίτημα ακυρώσεως των αποφάσεων περί απορρίψεως του δεύτερου αιτήματος που είχε υποβληθεί στις 28 Απριλίου 2016, ο πρώτος λόγος αντλείται από παράβαση του άρθρου 2, παράγραφος 2, του παραρτήματος ΙΧ του ΚΥΚ και από παράβαση του άρθρου 41 του Χάρτη·

— ως προς το αίτημα αποζημιώσεως, η προσφεύγουσα-ενάγουσα υποστηρίζει ότι οι σχετικές αποφάσεις της προξένησαν ηθική βλάβη που δεν μπορεί να αρθεί μόνον διά της ακυρώσεως των προσβαλλόμενων αποφάσεων.

2. Ο δεύτερος λόγος, ο οποίος αφορά την απόφαση της 26ης Απριλίου 2017, αντλείται από το άρθρο 41 του Χάρτη, διατάξεως της οποίας φέρεται ότι διαπράχθηκε παράβαση εκ μέρους του καθού-εναγόμενου, καθώς και από φερόμενη παράβαση του καθήκοντος αιτιολογήσεως και του καθήκοντος μέριμνας που υπείχε το καθού-εναγόμενο, καθόσον το καθού-εναγόμενο υποστηρίζει ότι η απόφαση, την οποία είχε αμφισβητήσει η προσφεύγουσα-ενάγουσα με διοικητική ένσταση, ακυρώθηκε και ότι ελήφθη απόφαση περί ενάρξεως έρευνας, και καθόσον το καθού-εναγόμενο συνάγει εξ αυτού ότι δεν συνέτρεχε λόγος να γίνει δεκτό το αίτημα αποζημιώσεως της προσφεύγουσας-ενάγουσας. Η προσφεύγουσα-ενάγουσα φρονεί, επίσης, ότι έχει αποδείξει ότι υπέστη βλάβη δυναμένη να διαχωριστεί, η οποία δεν μπορεί να αρθεί μόνον διά της ακυρώσεως της προσβαλλόμενης απόφασης. Επομένως, κατά την προσφεύγουσα-ενάγουσα, εναπέκειτο στο καθού-εναγόμενο όχι μόνον να ακυρώσει την απόφαση την οποία αφορούσε η διοικητική ένσταση, αλλά και να άρει τη βλάβη αυτή.

Προσφυγή-αγωγή της 18ης Ιουλίου 2017 — Eurosupport — Fineurop support κατά EIGE

(Υπόθεση T-450/17)

(2017/C 357/20)

Γλώσσα διαδικασίας: η αγγλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα-ενάγουσα: Eurosupport — Fineurop support Srl (Μιλάνο, Ιταλία) (εκπρόσωπος: M. Velardo, δικηγόρος)

Καθού-εναγόμενο: Ευρωπαϊκό Ινστιτούτο για την Ισότητα των Φύλων (EIGE)

Αιτήματα

Η προσφεύγουσα-ενάγουσα ζητεί από το Γενικό Δικαστήριο:

- να ακυρώσει την προσβαλλόμενη απόφαση της 8ης Μαΐου 2017, περί μη προκρίσεως της προσφοράς της στο πλαίσιο της διαδικασίας αναθέσεως συμβάσεως EIGE/2017/OPER/04 «Ακρωτηριασμός των γυναικείων γεννητικών οργάνων: Αξιολογώντας δεδομένα για κορίτσια σε κίνδυνο», καθώς και τις μεταγενέστερες αποφάσεις περί προκρίσεως της προσφοράς άλλου υποψηφίου και περί αναθέσεως της συμβάσεως σε αυτόν·
- να υποχρεώσει το καθού-εναγόμενο να αποκαταστήσει τη ζημία που η προσφεύγουσα-ενάγουσα υπέστη και να καταβάλει τόκο 8 % ή, επικουρικώς, να της καταβάλει αποζημίωση, προσαυξημένη κατά 8 %·
- να καταδικάσει το καθού-εναγόμενο στα δικαστικά έξοδα.

Λόγοι και κύρια επιχειρήματα

Προς στήριξη της προσφυγής-αγωγής της, η προσφεύγουσα-ενάγουσα προβάλλει τρεις λόγους.

1. Ο πρώτος λόγος αντλείται από παραβίαση της αρχής της ίσης μεταχειρίσεως, της αρχής της διαφάνειας και της αρχής της συνετούς δράσεως, από παράβαση του καθήκοντος εμπιστευτικότητας, καθώς και από πρόδηλη πλάνη εκτιμήσεως.
2. Ο δεύτερος λόγος αντλείται από ανακολουθίες στην αιτιολογία των αποφάσεων αξιολογήσεως και από παραβίαση της αρχής της αναλογικότητας κατά την αξιολόγηση της προσφοράς της προσφεύγουσας-ενάγουσας.
3. Ο τρίτος λόγος αντλείται από προσβολή του δικαιώματος χρηστής διοικήσεως.

Προσφυγή της 1ης Αυγούστου 2017 — Πορτογαλία κατά Επιτροπής

(Υπόθεση T-474/17)

(2017/C 357/21)

Γλώσσα διαδικασίας: η πορτογαλική

Διάδικοι

Προσφεύγουσα: Πορτογαλική Δημοκρατία (εκπρόσωποι: L. Inez Fernandes, M. Figueiredo, P. Estêvão, J. Saraiva de Almeida)